

РЕШЕНИЕ

№ 5626

гр. София, 11.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 21.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **11343** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 25, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи.

Производството е образувано по жалба на К. А. А., ЕГН: [ЕГН], със знанието и съгласието на майка си Л. Т. М., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу отказ на зам. началника на 01 РУ-СДВР за снемане на отчет на жалбоподателя в Детска педагогическа стая с карта рег. № 225р-7043/20.02.2025 г. на основание чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, обективиран в писмо рег. № 225000-18821/08.10.2025 г. Мол отмяна на отказа и присъждане на деловодни разноси.

Ответникът зам. началника на 01 РУ-СДВР не взима становище.

СГП не взима участие.

Съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от АПК, **Индивидуален административен акт** е изричното волеизявление или изразеното с действие или бездействие волеизявление на административен орган или на друг овластен със закон за това орган или организация, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, с което се създават права или задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани или организации, както и отказът да се издаде такъв акт. Предвид това, индивидуален административен акт е отказът за снемане на отчет в Детска педагогическа стая на основание чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, доколкото засяга права и законни интереси на молителя. В конкретния случай ответникът има законовото задължение да издаде акта за снемане на отчет в Детска педагогическа стая, което е уредено в чл. 25, ал. 1 във вр. чл. 5,

ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, според който картата за вземане на отчет на малолетно и непълнолетно лице се утвърждава от прекия ръководител на инспектора на ДПС. Същият ръководител утвърждава и снемането от отчет.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 140, ал. 1 от АПК, доколкото в акта няма посочване на реда, по който може да се обжалва, от жалбоподател, който има правен интерес и е насочена срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Видно от материалите по делото, жалбоподателят е взет на отчет в детска педагогическа стая към р-н „С.“ – Столична община на основание чл. 24, т.т. 1 и 2 от Правилник за детските педагогически стаи с карта рег. № 225р-7043/20.02.2025 г. В картата са посочени различни противообществени прояви на жалбоподателя, като последните са с дати 06.05.2024 г., 05.11.2024 г., 13.10.2024 г. С обжалвания отказ за снемане от отчет в ДПС е посочено, че снемането ще се извърши след изтичането на срока по чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, според който малолетните и непълнолетните се водят на отчет за срок 2 години, след което се снемат от отчет, ако през този период не са извършили повторно противоправни деяния. Следователно, хипотезата за снемане на отчета по цитирания чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, не е настъпил, предвид последващите противообществени прояви, за установяването на които по делото са представени актове на правозащитните органи. Следва да се отчете и писмо на началника на 01 РУ-СДВР рег. № 225000-8887/05.05.2025 г. до майката на жалбоподателя, с което се посочват подробни съображения за отказ за снемане на отчета му в ДПС. Следователно, процесният отказ не е мотивиран само с неизтекъл срок по чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, а и с конкретни съображения за необходимостта от водене на отчета. В тази връзка следва да се посочи Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2024 г. по дело С-118/2022, според което чл. 4, § 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, разглеждан във връзка с чл. 5 и 10, чл. 13, § 2, буква б) и чл. 16, § 2 и 3 от тази директива, отнесени към членове 7 и 8 от Хартата, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване. Тълкуването на приложимите общностни норми, направено в това решение са задължителни за всички национални съдилища в Европейския съюз, когато разрешават правни спорове и се налага прилагането на тълкуваните от СЕС норми. Чл. 633 от ГПК конкретно посочва, че решението на Съда на Европейските общности е задължително за

всички съдилища и учреждения в Република България.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът приема, че жалбата следва да отхвърли.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. А. А., ЕГН: [ЕГН], със знанието и съгласието на майка си Л. Т. М., ЕГН: [ЕГН], адр. [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу отказ на зам. началника на 01 РУ-СДВР за снемане на отчет на жалбоподателя в Детска педагогическа стая с карта рег. № 225р-7043/20.02.2025 г. на основание чл. 26, ал. 1 от Правилник за детските педагогически стаи, обективиран в писмо рег. № 225000-18821/08.10.2025 г.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.